

3a. Thomas Korsgaard: Takketale ved overrækkelsen af De Gyldne Laurbær 2022

Talen blev fremført ved overrækkelsen af litteraturprisen De Gyldne Laurbær d. 28. maj 2022 og siden uploadet til dansketal.dk. Thomas Korsgaard (f. 1995) er dansk forfatter.

Hej zentropa¹

Jeg så at I søgte en pigeskuespiller. Jeg er en 13-årig dreng, som går rundt med nogle skuespillerdrømme og ville høre, om I manglede en 13-årig dreng til en statistrolle eller sådan? Ellers vil jeg gerne have, I siger til, hvis I engang skal have lavet noget andet.

- ⁵ *Om mig selv: Mit navn er Thomas, jeg går i 6. klasse på Højslev Skole, jeg vejer 56 kg og er 158 cm høj. Så er lidt buttet. Jeg elsker at klæde mig ud og at have det sjovt, at møde nye mennesker og se gode film. Jeg bliver næsten aldrig sur og går positivt til alle opgaver. Jeg er nok lidt det, man kalder en optimist, og min fritid bruger jeg også meget på at spille computer. Jeg har gået nogle gange til liverollespil og er derfor også ret øvet*
- ¹⁰ *i at leve mig ind i en rolle, derudover har jeg ingen erfaring. Jeg har en afslappet stil og lyst, affarvet hår, men det kan ændres. Jeg er høflig og velopdragen. Jeg vil meget gerne have en chance i en film og er med på den værste, vi kunne eventuelt aftale en slags audition. Hvis I vil vide mere om mig, kan I skrive til mig på thomaskorsgaard10@hotmail.com*

- ¹⁵ *For et stykke tid siden skulle jeg nulstille en adgangskode, der var knyttet op på min gamle hotmail-konto. Inde på den fandt jeg nogle af de utallige mails, jeg sendte ud i verden som barn som en slags røgsignaler fra mit barndomshjem.*

Til Zentropa, Cirkus Benneweis, Nordisk Film, Politikens Hus, Berlingske Tidende, Danmarks Radio, den ene og den anden og flere til.

- ²⁰ *Små historier, jobansøgninger, rigtig mange uopfordrede.*

Jeg var ved at gå til i en følelse af indespærrethed for ikke at sige ensomhed, og en meget stor del af min tid foregik bag vores stationære computer. Her koblede jeg mig op på det skrattende modem til internettet, loggede ind på min hotmail og skrev mig ud af min egen virkelighed og dybt ind i forestillinger om alt det, der kunne ske.

---

¹ *zentropa*: dansk film- og produktionsselskab.

30 Jeg skrev i et håb om at blive en anden. En, der levede et andet liv.

I et håb om at finde nogen der kunne hale mig i land, udstikke mig en fremtid eller i det mindste bare praje mig i en eller anden retning.

Til Cirkus Benneweis.

Hej med jer 😊

35 *Her er mit bud på et navn, til jeres lille nyfødte kamel-han. Corcunda – dette er mit bud fordi det betyder ”pukkel” på Gælisk og fordi en kamel er vant til at pukle i den varme ørken. Håber I kan bruge mit forslag. De bedste hilsner Thomas Korsgaard.*

At finde de mails minder mig også om, hvor mirakuløst det er, når man rent faktisk opnår kontakt.

40 For det at komme i kontakt med andre mennesker er jo ikke altid så let og ligetil.

Lad os for eksempel tage en, jeg kender rigtig godt, der hedder Tue². Hans arbejde er at gadesælge abonnemeter for Politiken. Det at stå og dele aviser ud er et af de mest synlige jobs der findes, hele Tues levestandard er baseret på netop det at komme i kontakt, når han står og bræger udover gaderne fra sin ladvogn: KAN JEG LOKKE MED

45 DAGENS AVIS! EN POLITIKEN MED? ER DET MULIGT AT FRISTE MED DAGENS POLITIKEN, HELT GRATIS?

Og samtidig er det at være gadesælger et af de mest usynlige jobs, fordi man ganske enkelt ikke bliver regnet for noget nær det halve af eksempelvis at være en prisbelønnet forfatter, tværtimod, så står man og fylder og får folk til at sige åh, nej, åh nej, der er en

50 der vil snakke, vi går udenom.

---

² Tue: hovedpersonen i Thomas Korsgaards delvist selvbiografiske romantrilogi (*Hvis der skulle komme et menneske forbi* (2017), *En dag vil vi grine af det* (2018) og *Man skulle nok have været der* (2021)), hvis sidste roman han modtog De Gyldne Laurbær for. Romantrilogien handler om Tues barske opvækst på en gård uden for Skive i Jylland, og hvordan han flytter til København og forsøger at finde rodfæste i hovedstadens litterære cirkler. Den er blevet hyldet for at give stemme til en del af Danmark, man sjældent hører fra i litteraturen.

Og selv om Tue så står der og kæmper for at komme i kontakt med utallige forskellige mennesker hver eneste dag, er det stadig svært for ham at få den slags kontakt, der for alvor gælder her i livet.

Der er en scene hen mod slutningen af *Man skulle nok have været der*, hvor Tue sidder på en trappesten i det indre København. Det er fredag, og folk er feststemte. Han har hverken penge eller noget sted at tage hen længere. Hvad gør man så? Tue finder sin telefon, den er gået død for strøm, og så tager han den alligevel op til øret og lader som om, han taler i den. For at føle en berettigelse til overhovedet at måtte sidde der.

Det var det klareste billede, jeg kunne give af, hvor ensom Tue er.

Hej Skive Folkeblad.

Har vedhæftet fire læserbreve som jeg håber, I vil bringe, tak.

Spørgsmål til journalisthøjskolen:

Hvor mange fejl må man have i optagelsesprøven for at kunne blive optaget, og kan man blive optaget lige efter folkeskolen?

Ensomhed kan blive fatal. Den kan gøre skør, destruktiv, syg.

Måske fordi den netop kan rokke ved så fundamental en følelse, som følelsen af godt at måtte være her.

Og ryger den, kan ensomheden ligefrem blive farlig, selvforstærkende, dødelig.

Men der er en modpol til ensomheden – og den findes i skønlitteraturen.

Det at læse en bog og for første gang føle, at ens uforklarlige smerte indeni har fået ord.

Ens følelse af malplacerethed. Ens tvivl. Ens længsel.

Læsning kan være utrolig.

Det er utroligt, når jeg læser Alice Munros³ noveller skrevet på den anden side af jordkloden og alligevel føler, at hun har skrevet om den lille flække, jeg kommer fra.

⁸⁰ Eller at jeg kan læse om Kirsten Thorups⁴ *Lille Jonna*⁵, som er skrevet årtier før, jeg selv er blevet tænkt på og føle mig mere forbundet med hende end min egen familie. Eller at jeg kan læse franske Edouard Louis⁶ og føle, at jeg er blevet udspioneret hele min opvækst, fordi det der står er så præcist og ens, at det ikke burde være muligt.

Men det er altså muligt.

⁸⁵ Og så føler man sig opdaget, genkendt, set.

Mindre alene.

Og jeg ved, at I er mange her i aften, der har haft lignende oplevelser med bøger I har læst.

Jeg vil derfor gerne udbringe en skål for skønlitteraturen!

⁹⁰ Skål for litteraturen og dens trøst, nærvær, rummelighed, forståelse, tvivl – for at give liv til de døde og det døende!

*

Jeg kan godt sige jer, at da jeg mødte op til min første bogsignering klar til at signere i millionvis af min debut – og de i boghandleren forvekslede mig med den længe ventede juleassistance – der troede jeg godt nok ikke, at jeg nogensinde skulle komme i
⁹⁵ nærheden af at vinde boghandlernes gyldne laurbær.

---

³ *Alice Munro*: canadisk forfatter (f. 1931), der særligt er kendt for sine noveller, hvis handling udspiller sig i canadiske landdistrikter og småbyer, og som kredser om kvinder, der vil væk.

⁴ *Kirsten Thorup*: dansk forfatter (f. 1942).

⁵ *Lille Jonna*: socialrealistisk roman fra 1977, der skildrer pigen Jonnas barske opvækst på Fyn i efterkrigstiden.

⁶ *Édouard Louis*: fransk forfatter (f. 1992), der har skrevet om sin egen opvækst som homoseksuel i "Udkantsfrankrig".

Men det gjorde jeg så.

Tusind tak for det, boghandlere.

Det her har været så overvældende at opleve. Lige fra den fantastiske dag inde på mit forlag, hvor jeg blev overrasket af komitéen og et opbud af presse – som jeg stadig ikke
100 helt begriber, hvordan var kommet ind i huset, uden at jeg bemærkede det, for jeg var godt nok *all over*⁷ den dag.

Fra den 3. februar var den tunge coronaefterslæbsvinter så meget lettere at komme igennem, ikke mindst fordi jeg pludselig kunne glæde mig til, at der ville komme en stor fest til foråret.

105 Og nu er det så forår, og vi er her!

Som de ville sige i Nørre Ørum⁸: *Ka' do holde te'et*⁹?

Lindhardt og Ringhof! Tak skal I have for at stå for denne vidunderlige aften, tak for at være sådan et ganske levende og menneskevenligt forlag. For det er I, og det er I, fordi alle I, der arbejder der, er præcis det samme. Tak fordi I hjælper mine bøger ud i verden.

110 I det hele taget tak til alle der har hjulpet med det. Mange af jer sidder lige dernede.

Hej igen zentropa

*Jeg vil meget gerne have, at I kontakter mig, da jeg måske kan bruges i en af jeres kommende produktioner, tak! Mit navn er Thomas Korsgaard, jeg er 13 år og født den 28. februar 1995. Jeg har affarvet hår, men oprindeligt er det mørkeblond. Jeg er cirka
115 160 cm høj og har ikke medvirket i nogle produktioner – endnu. Jeg er meget optimistisk, og jeg er god til at sige noget foran mange mennesker, blandt andet har jeg holdt en tale for min klasse, der fik pigerne til at græde og sagt noget foran hele skolen til vores*

---

⁷ *all over*: over det hele.

⁸ *Nørre Ørum*: lille by uden for Skive i Jylland, hvor både Thomas Korsgaard og hans romanfigur Tue er født og opvokset.

⁹ *Ka' do holde te'et*?: betyder på jysk "Kan du holde til det?".

morgensamling. Jeg har en god humor, og jeg elsker at pjatte. Jeg går ikke til noget i min fritid, men jeg går med aviser. Jeg skal til at gå i 7. klasse.

¹²⁰ *Jeg håber, at I kan bruge mine oplysninger, ellers må I lige skrive. Jeg har desuden vedhæftet et foto af mig selv.*

For mig er det at skrive bøger en slags hotmails, ligesom dem jeg skrev som barn:

Brændende henvendelser.

Det er ikke sådan, at man kan regne med at få svar.

¹²⁵ Men nogle gange gør man.

Jeg har fået et fra jer boghandlere med denne pris. Det er jeg lykkelig for. Tusind, tusind tak.

3b. Anders Matthesen: Takketale ved modtagelsen af prisen Bedste Mandlige Hovedrolle 2022

Talen blev fremført ved overrækkelsen af en Bodil for Bedste Mandlige Hovedrolle i animationsfilmen Ternet Ninja 2 d. 19. marts 2022 og siden transskriberet og uploadet til dansketalers.dk. Anders Matthesen (f. 1975) er dansk komiker, instruktør og skuespiller.

Tusind tak, det er jo...

Jeg er for stor eller for lille til den her pult, tror jeg.

Jeg kommer lige ud.

Ej er det okay?

⁵ Ser det mærkeligt ud?

TV-avisen, god aften.

Jeg er helt på toppen, jeg ved slet ikke, hvad jeg skal sige, det havde jeg alligevel aldrig troet, at jeg skulle have.

Så er det slut med at spille fodbold på fars kontor, unger.

¹⁰ Vanvittigt, vanvittigt og jeg skal nok lade være med at holde en af mine arrogante taler, det har jeg for vane at være.

For det første har jeg ikke skrevet noget, og for det andet så er det slet ikke sådan, jeg er meget ydmyg over den her, derfor vil jeg i stedet for takke mine medspillere, min instruktør, min manuskriptforfatter.

¹⁵ Det var aldrig sket uden ham.

Tusind tak.

Vanvittigt, vanvittigt.

Og tak til alle jer, der var med til at lave *Ternet Ninja*¹, I sidder deroppe de fleste af jer, tak, tak til alle jer, der har taget godt imod den, tusind tak til jer, der har besluttet, at jeg²⁰ skulle have den her, det har været et kæmpe vanvittigt eventyr begge film og en kæmpe eventyrlig kage, og så kom den her som et kæmpe lys oven i kagen, hvor er det vanvittigt, tusind tak.

Mange, mange tak.

---

¹ *Ternet Ninja*: dansk animationsfilm. *Ternet Ninja* udkom i 2018, mens opfølgeren, *Ternet Ninja 2*, udkom i 2021. Anders Matthesen refererer her til sidstnævnte, for hvilken han modtager Prisen for Bedste Mandlige Hovedrolle.